

طراحی الگوی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه‌ای ورزشکاران معلول

هاشم اسکندری راد^۱ رضا نیک بخش^۲ اکبر آفرینش خاکی^۳ طیه سادات زرگر^۳

^۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

^۲. دانشیار گروه تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

(نویسنده مسئول) E-mail: nikbakhsh.r@gmail.com

^۳. استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

Hashem Eskandarirad^۱ Reza Nikbakhsh^۲ Akbar Afarinesh Khaki^۳ Tayebbeh Sadat Zargar^۳

^۱. Ph.D Student in Physical Education, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran Branch

^۲. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Email: nikbakhsh.r@gmail.com

^۳. Assistant Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

^۳. Assistant Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

چکیده

در این پژوهش به طراحی پارادایم کیفی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه‌ای ورزشکاران معلول به عنوان الگو پرداخته شد. این تحقیق از نوع پژوهش‌های کیفی بود که از رویکرد تحلیل تماتیک در آن استفاده شد. جامعه آماری این تحقیق را رئیس کمیته ملی پارالمپیک، نایب رئیس، دبیر و اعضای هیئت رئیسه اجرایی کمیته ملی پارالمپیک و رئیس فدراسیون ورزش جانبازان و توان یابان، نایب رئیس و دبیر فدراسیون و نخبگان و متخصصان حوزه ورزش پارالمپیک تشکیل داد که تعداد آن‌ها ۲۳ نفر بود. روش نمونه‌گیری به صورت گلوله برفی و تا رسیدن به اشباع نظری (تا ۲۳ مصاحبه) ادامه یافت. عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه‌ای ورزشکاران معلول از ۴ مقوله (استعدادیابی، حمایت ورزشی، حمایت مالی، دیدگاه راهبردی در

ورزش پارالمپیک)، ۸ مفهوم ثانویه و ۱۲۷ مفهوم اولیه تشکیل شد. در بخش کمی نیز مدلسازی معادلات ساختاری مطلوب بودن برازش مدل آزمون شده را نشان داد.

واژه‌های کلیدی: سیاست ورزشی، مسیر حرفه ای، ورزشکاران معلول

مقدمه

علاقه کشورها برای کسب مدال در مسابقات مهم بین‌المللی باعث شده است تا محققان به شناخت فرآیند رشد ورزشکاران نخبه پردازند (پاتاتاس^۱ و دیگران، ۲۰۲۰). به طور کلی، توسعه ورزشکاران نخبه شامل چندین مسیر به سوی سطوح

حرفه‌ای است که به دلیل پیچیدگی آن، نمی‌توان به تنهایی درک کرد. این مسیرها برای ورزشکاران دارای معلولیت و بدون معلولیت صرف نظر از رشته ورزشی اعمال می‌شود (ستورلی^۲ و دیگران، ۲۰۲۲). ویسنشتاینر^۳ (۲۰۱۷) مسیر حرفه‌ای ورزشکار^۴ را به عنوان پیوستاری تعریف کرد که روشی را نشان می‌دهد که در آن ورزشکار از طریق فرآیندها، مراحل، دوره‌ها و سطوح مختلف عملکرد ورزشی (از سطح ابتدایی تا سطح نخبه) پیشرفت می‌کند. مسیر رشد ورزشکاران فرآیندی پویاست که در آن شرکت‌کنندگان بر اساس توانایی، علاقه، فرصت‌ها و اهداف خود وارد مرحله خاصی می‌شوند، پیشرفت می‌کنند یا در مرحله خاصی باقی می‌مانند (سوتیریادو و ده بوسچر^۵، ۲۰۱۷). پیشرفت و رشد ورزشکاران یک کار پیچیده و چند مرحله‌ای است که نیازمند یک رویکرد چند سطحی است که تعامل فرهنگ بومی، نظام سیاسی و بافت جغرافیایی و تاریخی کشوری که ورزشکار در آن رقابت می‌کند، را شامل می‌شود (پاتاتاس و دیگران، ۲۰۲۰).

محققان مدل‌های رشد ورزشکاران را تشریح کرده‌اند که چندین مرحله رشد را با پیشرفت و جابجایی ورزشکاران در سطوح مختلف مشارکت در ورزش توصیف می‌کنند، به عنوان مثال، جذب به ورزش^۶، استعدادیابی^۷ و توسعه، دستیابی به موفقیت، ورود به مرحله بازنشستگی (بالی^۸ و دیگران،

^۱ . Patatas

^۲ . Storli

^۳ . Weissensteiner

^۴ . Athlete Career Pathway

^۵ . Sotiriadou & De Bosscher

^۶ . Attraction to sport

^۷ . Talent identification

^۸ . Balyi

۲۰۱۳). با این حال، مدل‌های رشد ورزشکاران فقط در حوزه ورزش‌های غیرمعلولین^۱ به کار گرفته شده‌اند. در نتیجه، ورزشکاران معلول تا حد زیادی در ادبیات رشد ورزشکار نادیده گرفته شده‌اند و مشخص نیست که چگونه مراحل مسیر حرفه‌ای ورزشی در ورزش معلولین می‌تواند توسعه یابد و چگونه ورزشکاران معلول می‌توانند در یک حرفه ورزشی رشد کنند (لمز^۲ و دیگران، ۲۰۲۰). با توجه به چالش‌های درک فرآیند رشد ورزشکاران معلول در مدل‌های موجود، می‌توان این سوال را مطرح کرد که آیا می‌توان مدل‌های رشد حرفه‌ای ورزشکاران غیرمعلول را برای ورزشکاران معلول بکار برد یا اینکه آیا مدل‌های خاص ورزش معلولین باید توسعه یابد؟

مطالعات زیادی در ادبیات سیاست ورزشی تلاش کرده‌اند تا عوامل سیاسی کلیدی را که بر عملکرد ورزشی نخبگان کشورها تأثیر می‌گذارند شناسایی کنند (اندرسن^۳، ۲۰۱۵). نتیجه کلی مطالعات این است که سیستم‌های موجود در ورزش حرفه‌ای اکثر کشورها از یک مدل مشابه برای توسعه ورزش حرفه‌ای پیروی می‌کنند اما در جزئیات اجرای این سیستم‌ها اندکی تغییرات وجود دارد. این بدان مفهوم است که اساس و کلیات کار مشابه و یکپارچه است اما ترکیبات آن‌ها در کشورهای مختلف متفاوت اجرا می‌شود. به نظر می‌رسد که بیشتر این تنوع ناشی از عوامل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی باشد (ده بوسچر^۴ و دیگران، ۲۰۱۶). اما، در حوزه عوامل سیاست ورزشی در مسیر رشد ورزشکاران که از مبتدی تا سطح نخبه را پوشش می‌دهد چارچوب عوامل سیاست ورزشی منجر به موفقیت ورزشی بین‌المللی^۵ است (بوسچر^۶ و دیگران، ۲۰۱۵). این چارچوب جامع از دو بخش اصلی تشکیل شده است. بخش اول این است که می‌توان موفقیت ورزشی را توسعه داد. بخش دوم این است که عوامل تعیین کننده موفقیت بین المللی در سه سطح کلان (محیطی)، متوسط (سیاست) و خرد (استعداد) رخ می‌دهد. با این حال، تنها در سطح متوسط است که می‌توان موفقیت را پرورش داد (بوسچر و دیگران، ۲۰۱۵). در سطح متوسط چارچوب جامع که سیاست قرار دارد ابعاد سیاست ورزشی عبارتند از: (الف) حمایت مالی^۷؛ (ب) هدایت، سازماندهی و ساختار سیاست‌های ورزشی^۸؛ (ج) زیرساخت و مشارکت^۹؛ (د) سیستم استعدادیابی و پرورش استعداد؛ (ه) حمایت‌های حرفه‌ای

^۱ . Able-bodied sport

^۲ . Lemez

^۳ . Andersen

^۴ . De Bosscher

^۵ . Sport Policy Factors Leading to International Sporting Success (SPFLISS)

^۶ . Bosscher

^۷ . Financial support

^۸ . Governance, organization, and structure of sport policies

^۹ . Foundation and participation

ورزشی و پشتیبانی پس از بازنشستگی^۱؛ (و) امکانات آموزشی^۲؛ (ز) تربیت و پرورش مربی. (ح) رقابت‌های ملی و بین‌المللی؛ و (خ) تحقیق و نوآوری علمی (پاتاتاس و دیگران، ۲۰۲۰). اما مدل مذکور یک مدل عمومی در سطح ورزش با رویکرد ورزش غیر معلولین محسوب می‌شود و برای شناسایی سیاست‌های ورزشی در ورزش معلولین نمی‌تواند بکار گرفته شود و این مدل فقط می‌تواند در مورد رویه‌ها و روش‌های تسهیل‌ساز توسعه سیاست‌های ورزش معلولین برای پرورش ورزشکاران معلول نگرش‌هایی را ایجاد کند. در این راستا، داوولینگ^۳ و همکاران (۲۰۱۸) اذعان می‌دارند که به منظور ارائه رویکردهای خاص ورزش معلولین بایستی در مورد سیاست ورزش حرفه‌ای معلولین جنبه‌های جامع‌تر ورزش معلولین در نظر گرفته شود. به عنوان مثال، سیستم کلاس‌بندی در ورزش معلولین، که ورزشکاران را براساس نوع معلولیت و توانایی عملکردی‌شان در یک سیستم ورزشی خاص کلاس‌بندی می‌کنند می‌تواند مستقیماً بر اجرای سیاست و پرورش ورزشکار تأثیر بگذارد (تودی و وانلاندویجک^۴، ۲۰۱۱).

علاوه بر این، پاتاتاس و دیگران (۲۰۱۸) استدلال کردند که سیاست ورزشی که توسعه مسیر حرفه‌ای ورزشکاران معلول را هدف قرار می‌دهد، پیشرفت چشمگیری نداشته است و در نتیجه، حوزه مدیریت ورزشی در ارائه پیشینه و ادبیات سیاست ورزشی در ورزش معلولین و افراد دارای معلولیت توفیق چندانی نداشته است (شاپیرو و پیتس^۵، ۲۰۱۴). از طرفی، مسیرهای رشد ورزشکاران نخبه دارای معلولیت تحت بررسی‌های تجربی قرار نگرفته‌اند تا جنبه‌های مهم مسیرهای آن‌ها برای رسیدن به سطح عملکرد حرفه‌ای را از هم جدا کنند. ورزش معلولین به طور فزاینده‌ای به عنوان یک رکن اساسی ورزش بین‌المللی شناخته می‌شود، اگرچه در برخی موارد ورزشکاران نخبه دارای معلولیت هنوز به اندازه ورزشکاران نخبه غیرمعلول جدی گرفته نمی‌شوند. کاملاً مشهود هست که مسیرهای حرفه‌ای ورزشکاران موفق نتیجه ترکیبی از تعاملات سازنده بین ذینفعان و سازمان‌های مختلف درگیر در ارائه سیاست‌های ورزشی حرفه‌ای است (سوتیریادو^۶ و دیگران، ۲۰۰۸). در دو دهه گذشته، چندین مطالعه بین‌المللی چگونگی شکل‌گیری سیاست‌های ورزشی حرفه‌ای یا توسعه عوامل سیاست ورزشی را تحلیل و بررسی کرده‌اند، اما هیچ یک از این مطالعات به تأثیر عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان بر پرورش ورزشکاران معلول نپرداخته است (پاتاتاس و دیگران، ۲۰۲۰). بازی‌های پارالمپیک

^۱ . Athletic career support and post-career support

^۲ . Training facilities

^۳ . Dowling

^۴ . Tweedy & Vanlandewijck

^۵ . Shapiro & Pitts

^۶ . Sotiriadou

بستری بین‌المللی برای ورزشکاران معلول فراهم می‌کند تا در دومین رویداد بزرگ چند ورزشی در جهان شرکت کنند (پاتاتاس و دیگران، ۲۰۲۰). درک مسیر حرفه‌ای ورزش معلولین می‌تواند راهبردهای سازمان‌های متولی ورزش در سطح ملی و بین‌المللی را برای ارتقای توسعه ورزش معلولین تقویت کند و این امر به نوبه خود می‌تواند منجر به افزایش مشارکت عمومی، رقابت و موفقیت در سطح حرفه‌ای شود. در واقع، با افزایش شناخت از ورزش معلولین، شناسایی مسیر مناسب پرورش ورزشکاران می‌تواند دارایی ارزشمندی برای افزایش تعداد شرکت کنندگان و توجیه تخصیص بودجه باشد (پاتاتاس و دیگران، ۲۰۲۲). بنابراین، در ایران نیز به نظر می‌رسد این امر می‌تواند برای شناسایی و تربیت ورزشکاران معلول زمینه‌های توسعه را فراهم سازد تا متولیان امر از طریق پیاده‌سازی شاخص‌های مشخص شده یک رویکرد یکپارچه و جامعی را برای ورزش معلولین تدوین نمایند. علاوه بر این، یافته‌های حاصل از این تحقیق می‌تواند برای مدیران ورزش کشور و به طور ویژه کمیته ملی پارالمپیک و فدراسیون ورزش معلولین و جانبازان کشور منبع اطلاعاتی ارزشمندی را فراهم سازد تا از طریق بکارگیری از یافته‌های حاصل از این تحقیق بتوانند ذینفعان و متولیان سیاست‌گذاری ورزش معلولین را همسو ساخته و در راستای توسعه ورزش معلولین زمینه‌های توسعه آن را فراهم سازند. علاوه بر این، به نظر می‌رسد در نظام ورزش ایران علیرغم جایگاه ارزشمندی که ورزش معلولین دارد و با توجه به رکوردهای جهانی مهمی که ورزشکاران پارالمپیک ایرانی در برخی از رشته‌ها در اختیار دارند و همچنین جایگاه ورزش معلولین ایران در مسابقات بین‌المللی از جمله بازی‌های پارالمپیک، فقدان یک رویکرد جامع و یک سیاست ورزشی نظام‌مند برای جذب، حذف، پرورش و نیز بازنشستگی ورزشکاران پارالمپیک احساس می‌شود لذا محقق با در نظر گرفتن مطالب بیان شده در این پژوهش درصدد پاسخ به این سوال است که عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه‌ای ورزشکاران معلول کدامند؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر پژوهشی کیفی از طریق روش شناسی تماتیک، انجام شد. روش تحلیل مضمون با رویکرد استقرایی اکتشافی جهت استخراج مضامین و قالب مضامین (داده‌هایی که از قبل وجود نداشته) انجام گرفت. جامعه آماری این تحقیق را رئیس کمیته ملی پارالمپیک، نایب رئیس، دبیر و اعضای هیئت رئیسه اجرایی کمیته ملی پارالمپیک و رئیس فدراسیون ورزش جانبازان و معلولین، نایب رئیس و دبیر فدراسیون و نخبگان و متخصصان حوزه ورزش پارالمپیک تشکیل داد که تعداد

آن‌ها ۲۳ نفر بود. روش نمونه‌گیری به صورت گلوله برفی و تا رسیدن به اشباع نظری (تا ۲۳ مصاحبه) ادامه یافت. روش گردآوری داده‌ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته بود که سه گام اصلی کدگذاری عبارتند از: کدگذاری باز؛ کدگذاری انتخابی (گام اول و دوم را کدگذاری حقیقی می‌نامند) و کدگذاری نظری. در کدگذاری باز، داده‌ها شکسته می‌شوند، سپس به لحاظ مفهومی گروه‌بندی می‌گردند و مقوله‌ها و ویژگی‌های آنها تولید می‌شود. در این مرحله از کدگذاری اقدام به گردآوری آزاد داده‌ها تا زمانی ادامه پیدا می‌کند که اثرات مقوله محوری، نمودار شود. کدگذاری انتخابی نیز به معنای محدود کردن کدگذاری به آن دسته از متغیرهایی است که مربوط به متغیر محوری هستند. جهت تجزیه تحلیل داده‌ها از نرم افزار Maxquda استفاده شد و کدهای تعیین شده از طریق این نرم افزار تجزیه تحلیل شد.

یافته‌ها

از لحاظ ویژگی‌های جمعیت‌شناختی از نظر جنسیت تعداد ۱۲ نفر مرد و ۱۱ نفر زن بودند. بر اساس جدول (۱) می‌توان مشاهده کرد در مجموع ۱۲۷ کد از کدگذاری باز شناسایی شد. از بین کدهای شناسایی شده بیشترین فراوانی به کد مربوط به بهبود تجهیزات و امکانات ورزش معلولین، سیاست‌های حمایتی از ورزشکاران پارالمپیک، توسعه و طراحی سیستم استعدادیابی ساختارمند بیشترین فراوانی را داشتند.

جدول ۱: کدگذاری باز

ردیف	مفاهیم	فراوانی	درصد
۱.	شروع فرآیند استعدادیابی از سنین پایین	۱	۰/۷۹
۲.	داشتن یک پروفایل استعدادیابی صحیح و علمی دستیابی به ورزش پارالمپیک	۱	۰/۷۹
۳.	برگزاری دوره‌های علمی ورزشی بین‌المللی.	۲	۱/۵۷
۴.	توسعه و طراحی سیستم استعدادیابی ساختارمند	۸	۶/۳۰
۵.	سیستم تربیت و پرورش مربی	۵	۳/۹۴
۶.	توانمندسازی مربیان تخصصی ورزش معلولان	۶	۴/۷۲

۳/۱۵	۴	بکارگیری مربیان متخصص	۷.
۱/۵۷	۲	مشارکت نهادهای محلی و منطقه ای	۸.
۰/۷۹	۱	سیاست تربیت بدنی دانش آموزان با نیازهای ویژه	۹.
۰/۷۹	۱	ویژگی های فیزیولوژیکی افراد	۱۰.
۰/۷۹	۱	ارتقاء سطح تکنیک ها و	۱۱.
۲/۳۶	۳	طراحی برنامه های ورزشی متناسب با فیزیولوژیک آن ها	۱۲.
۳/۹۴	۵	توسعه و بهبود سلامت روانی و اجتماعی معلولان از طریق ورزش	۱۳.
۳/۹۴	۵	ارتباطات فراسازمانی در توسعه ورزش معلولان	۱۴.
۲/۳۶	۳	رسانه به عنوان یک عامل حمایتی	۱۵.
۱/۵۷	۲	حمایت ها و تشویق خانواده معلولان	۱۶.
۳/۱۵	۴	حمایت معنوی	۱۷.
۳/۹۴	۵	بهبود رفاه و عدالت اجتماعی	۱۸.
۲/۳۶	۳	ایجاد پذیرش اجتماعی در جامعه	۱۹.
۱/۵۷	۲	برنامه و تمرینات ورزشی متناسب با ورزش معلولان	۲۰.
۰/۷۹	۱	پایش سلامت مستمر ورزشکاران	۲۱.
۱/۵۷	۲	اهداء هدایا و جوایز	۲۲.
۲/۳۶	۳	استاندارد سازی اماکن	۲۳.
۱۳/۳۹	۱۷	بهبود تجهیزات و امکانات ورزش معلولان	۲۴.
۷/۰۹	۹	سیاست های حمایتی از ورزشکاران پارالمپیک	۲۵.
۲/۳۶	۳	بهبود منابع درآمدی ورزشکاران پارالمپیک	۲۶.
۳/۱۵	۴	حمایت دستگاه های اجرایی از ورزش جانبازان و توان یابان	۲۷.

۰/۷۹	۱	تدوین راهبردهای تخصصی بازاریابی ورزش معلولان	۲۸.
۲/۳۶	۳	مشارکت نهادهای مرتبط و مسئول توسعه ورزش معلولان	۲۹.
۱/۵۷	۲	سرمایه گذاری بخش خصوصی	۳۰.
۰/۷۹	۱	دیدگاه راهبردی در ورزش پارالمپیک	۳۱.
۰/۷۹	۱	ارتقای حوزه سلامت و ورزش حرفه ای معلولان در سطح بین الملل	۳۲.
۲/۳۶	۳	کسب موفقیت های ورزشی در عرصه های ملی و بین المللی	۳۳.
۳/۹۴	۵	برگزاری رویدادهای ورزشی بین المللی	۳۴.
۲/۳۶	۳	بروز رسانی قوانین و مقررات، علم ورزش و ...	۳۵.
۱/۵۷	۲	چشم انداز بلند مدت	۳۶.
۰/۷۹	۱	تعریف نظام جامع ارزشیابی و کنترل	۳۷.
۰/۷۹	۱	شناسایی روش ها و فرآیندهای توسعه ورزش	۳۸.
۰/۷۹	۱	بازسازی ساختار ورزش پارالمپیک	۳۹.
	۱۲۷	مجموع	۴۰.

جدول (۲) نتایج کدگذاری محوری و انتخابی بررسی عوامل موثر در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول را نشان می دهد. براساس کدهای استخراج شده حاصل از مصاحبه ها در مرحله کدگذاری باز حاکی از تاکید مصاحبه شوندگان در عامل استعدادیابی بر تربیت مربیان متخصص و همگانی سازی ورزش معلولان در جامعه تاکید دارند. بر این اساس، مفاهیمی نظیر سیستم تربیت و پرورش مربی، توانمندسازی مربیان تخصصی ورزش معلولان، بکارگیری مربیان متخصص، توسعه و طراحی سیستم استعدادیابی ساختارمند، برگزاری دوره های علمی ورزشی بین المللی، داشتن یک پروفایل استعدادیابی صحیح و علمی دستیابی به ورزش پارالمپیک شروع فرآیند استعدادیابی از سنین پایین، ارتقاء سطح تکنیک ها، طراحی برنامه های ورزشی متناسب با فیزیولوژیک آن ها، توسعه و بهبود

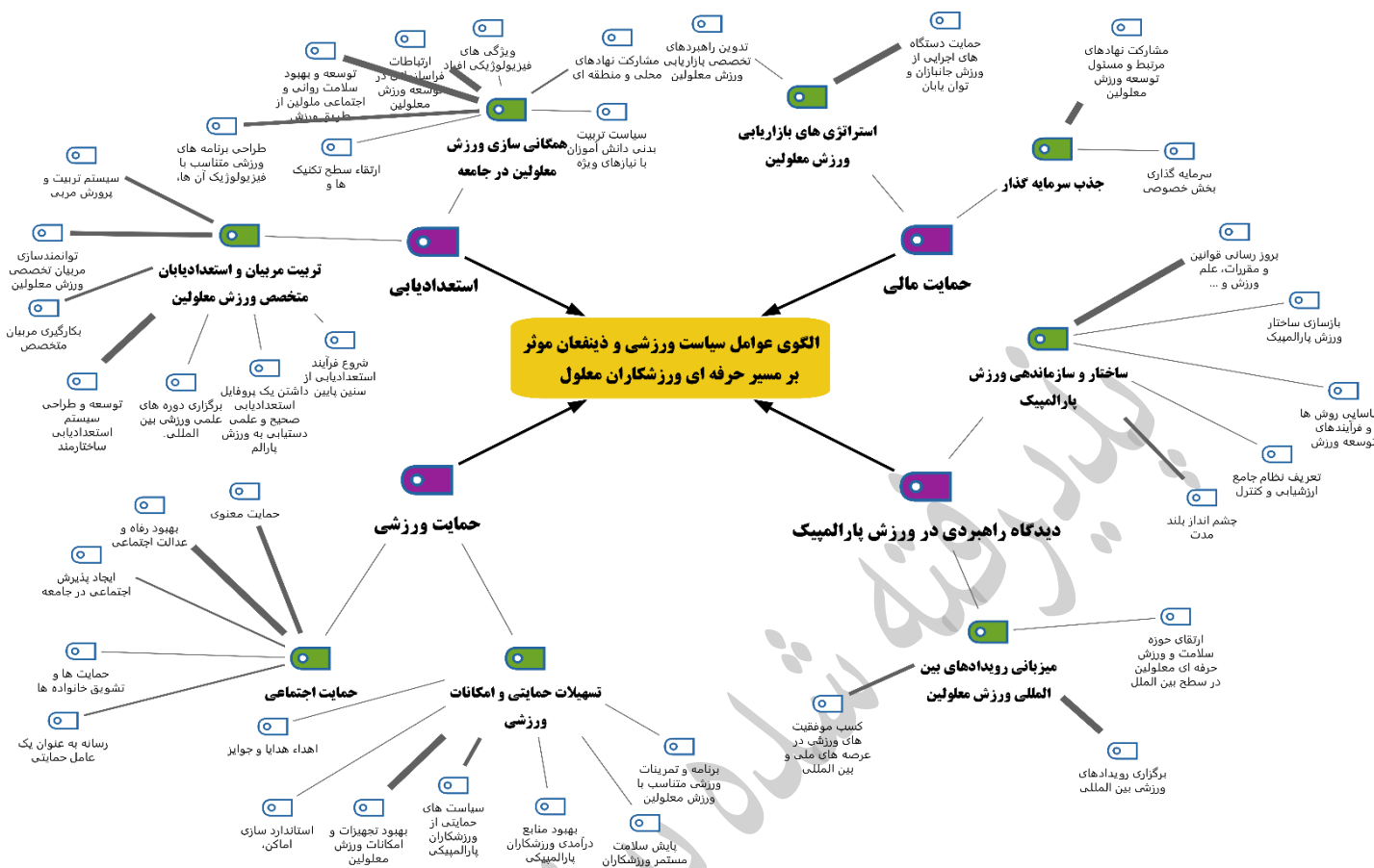
سلامت روانی و اجتماعی معلولین از طریق ورزش، ارتباطات فراسازمانی در توسعه ورزش معلولان، ویژگی های فیزیولوژیکی افراد، سیاست تربیت بدنی دانش آموزان با نیازهای ویژه، مشارکت نهادهای محلی و منطقه ای اقتباس شد. براساس مفاهیم استخراج شده چنین به نظر می رسد که دو کد محوری تربیت مربیان و استعدادیابان متخصص ورزش معلولان و همگانی سازی ورزش معلولان در جامعه می توانند در دسته بندی عوامل استعدادیابی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول به عنوان کدهای اساسی پذیرفته شوند. در عامل حمایت ورزشی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول نشان می دهد که براساس کدهای استخراج شده حاصل از مصاحبه ها در مرحله کدگذاری باز حاکی از تاکید مصاحبه شوندگان بر حمایت های اجتماعی از طریق خانواده ها و رسانه ها و همچنین حمایت های مادی و معنوی از سوی مسئولان ورزشی تاکید دارند. بر این اساس، مفاهیمی نظیر بهبود رفاه و عدالت اجتماعی، ایجاد پذیرش اجتماعی در جامعه، حمایت ها و تشویق خانواده ها، رسانه به عنوان یک عامل حمایتی، اهداء هدایا و جوایز، استاندارد سازی اماکن، بهبود تجهیزات و امکانات ورزش معلولین، سیاست های حمایتی از ورزشکاران پارالمپیک، بهبود منابع درآمدی ورزشکاران پارالمپیک، پایش سلامت مستمر ورزشکاران، برنامه و تمرینات ورزشی متناسب با ورزش معلولان اقتباس شد. براساس مفاهیم استخراج شده چنین به نظر می رسد که دو کد محوری حمایت اجتماعی و تسهیلات حمایتی و امکانات ورزشی می توانند در دسته بندی عامل حمایت ورزشی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول به عنوان کدهای اساسی پذیرفته شوند. در عامل حمایت مالی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول نشان می دهد که براساس کدهای استخراج شده حاصل از مصاحبه ها در مرحله کدگذاری باز حاکی از تاکید مصاحبه شوندگان بر سرمایه گذاری و حمایت های نهادهای دولتی تاکید دارند. بر این اساس، مفاهیمی نظیر حمایت دستگاه های اجرایی از ورزش جانبازان و توان یابان، تدوین راهبردهای تخصصی بازاریابی ورزش معلولین و مشارکت نهادهای مرتبط و مسئول توسعه ورزش معلولان و سرمایه گذاری بخش خصوصی اقتباس شد. براساس مفاهیم استخراج شده چنین به نظر می رسد که دو کد محوری حمایت اجتماعی و تسهیلات حمایتی و امکانات ورزشی استراتژی های بازاریابی ورزش معلولان و جذب سرمایه گذار می توانند در دسته بندی عامل حمایت ورزشی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول به عنوان کدهای اساسی پذیرفته شوند. در عامل دیدگاه راهبردی در ورزش پارالمپیک در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول نشان می دهد که براساس کدهای استخراج شده حاصل از مصاحبه ها در مرحله کدگذاری باز حاکی از تاکید مصاحبه شوندگان بر فعالیت در سطح بین المللی و لزوم بازسازی و بازبینی ساختار و قوانین در ورزش پارالمپیک تاکید دارند. بر این اساس، مفاهیمی نظیر کسب موفقیت های ورزشی در عرصه های ملی و بین المللی،

برگزاری رویدادهای ورزشی بین المللی، ارتقای حوزه سلامت و ورزش حرفه ای معلولین در سطح بین الملل، چشم انداز بلند مدت، تعریف نظام جامع ارزشیابی و کنترل، شناسایی روش ها و فرآیندهای توسعه ورزش، بازسازی ساختار ورزش پارالمپیک و بروز رسانی قوانین و مقررات، علم ورزش و ... اقتباس شد. براساس مفاهیم استخراج شده چنین به نظر می رسد که دو کد محوری میزبانی رویدادهای بین المللی ورزش معلولان و ساختار و سازماندهی ورزش پارالمپیک می توانند در دسته بندی عامل دیدگاه راهبردی در مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول به عنوان کدهای اساسی پذیرفته شوند.

جدول ۲: نتایج کد گذاری

کد انتخابی	کد محوری	کد باز
استعدادیابی	تربیت مربیان و استعدادیابان متخصص ورزش معلولان	سیستم تربیت و پرورش مربی
		توانمندسازی مربیان تخصصی ورزش معلولان
		بکارگیری مربیان متخصص
		توسعه و طراحی سیستم استعدادیابی ساختارمند
		برگزاری دوره های علمی ورزشی بین المللی
		داشتن یک پروفایل استعدادیابی صحیح و علمی دستیابی به ورزش پارالمپیک
		شروع فرآیند استعدادیابی از سنین پایین
		ارتقاء سطح تکنیک ها
	همگانی سازی ورزش معلولان در جامعه	طراحی برنامه های ورزشی متناسب با فیزیولوژیک آن ها
		توسعه و بهبود سلامت روانی و اجتماعی معلولین از طریق ورزش
		ارتباطات فراسازمانی در توسعه ورزش معلولان
		ویژگی های فیزیولوژیکی افراد
		سیاست تربیت بدنی دانش آموزان با نیازهای ویژه
		مشارکت نهادهای محلی و منطقه ای
حمایت ورزشی	حمایت اجتماعی	بهبود رفاه و عدالت اجتماعی
		ایجاد پذیرش اجتماعی در جامعه
		حمایت ها و تشویق خانواده ها
		رسانه به عنوان یک عامل حمایتی
	تسهیلات حمایتی و	اهداء هدایا و جوایز
		استاندارد سازی اماکن

بهبود تجهیزات و امکانات ورزش معلولان سیاست های حمایتی از ورزشکاران پارالمپیک بهبود منابع درآمدی ورزشکاران پارالمپیک پایش سلامت مستمر ورزشکاران برنامه و تمرینات ورزشی متناسب با ورزش معلولان	امکانات ورزشی	
حمایت دستگاه های اجرایی از ورزش جانبازان و توان یابان تدوین راهبردهای تخصصی بازاریابی ورزش معلولان	استراتژی های بازاریابی ورزش معلولان	حمایت مالی
مشارکت نهادهای مرتبط و مسئول توسعه ورزش معلولان سرمایه گذاری بخش خصوصی	جذب سرمایه گذار	
کسب موفقیت های ورزشی در عرصه های ملی و بین المللی برگزاری رویدادهای ورزشی بین المللی ارتقای حوزه سلامت و ورزش حرفه ای معلولان در سطح بین الملل	میزبانی رویدادهای بین المللی ورزش معلولان	دیدگاه راهبردی
چشم انداز بلند مدت تعریف نظام جامع ارزشیابی و کنترل شناسایی روش ها و فرآیندهای توسعه ورزش بازسازی ساختار ورزش پارالمپیک بروز رسانی قوانین و مقررات، علم ورزش و ...	ساختار و سازماندهی ورزش پارالمپیک	در ورزش پارالمپیک

شکل ۱: ابعاد، مقوله ها و مفاهیم مرتبط با الگوی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول

بحث و نتیجه گیری

هدف کلی پژوهش حاضر بررسی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول بود. یافته های پژوهش حاضر نشان داد که استعدادیابی عاملی موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول است. در واقع از دیدگاه شرکت کنندگان در این تحقیق سیستم تربیت و پرورش مربی، توانمندسازی مربیان تخصصی ورزش معلولان، بکارگیری مربیان متخصص، توسعه و طراحی سیستم استعدادیابی ساختارمند، برگزاری دوره های علمی ورزشی بین المللی، داشتن یک پروفایل استعدادیابی صحیح و علمی دستیابی به ورزش پارالمپیک، شروع فرآیند استعدادیابی از سنین پایین و ارتقاء سطح تکنیک ها می تواند در توسعه مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک موثر باشد.

در این راستا، شرکت در مسابقات معمولاً بخشی ضروری از حرفه پارا ورزشکار است و اغلب می تواند در مراحل پایه مسیرهای ورزشی شروع شود. اکثر ورزشکاران با حضور در رقابت های ورزشی است که به عنوان یک استعداد بالقوه شناسایی می شوند. از این رو، مسابقات و مراحل استعدادیابی با شناسایی و پرورش پارا ورزشکاران مستعد مرتبط است. در واقع برگزاری رویدادهای ورزشی منجر به توسعه برنامه های استعدادیابی ساختاریافته می شود تا مربیان را برای شناسایی پارا ورزشکاران با استعداد و ترویج مسابقات ملی برای ایجاد مجموعه ای از پارا ورزشکاران برای استعدادیابی آماده کنند. علاوه بر این، با ایجاد سیاست هایی که «هدف ایجاد فرآیندهای مبتنی بر شواهد برای شناسایی استعداد های جدید با توجه به انواع مختلف معلولیت باشد»، می تواند منجر به توسعه ورزش پارالمپیک شود که این امر مستلزم داشتن مربیان دارای دانش ویژه معلولیت با تخصص برای شناسایی پارا ورزشکاران مستعد هستند" و مسابقات در سطح ملی جایی است که بیشتر این استعدادها شناسایی می شوند و باید در برنامه استراتژیک یک کشور اولویت بندی شوند. در این راستا، پاتاتاس و دیگران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان مدیریت ورزش معلولین: بررسی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک انجام دادند. بر اساس تئوری های معلولیت و ادبیات مربوط به سیاست ورزش نخبگان، یک پروتکل مصاحبه در مورد ابعاد و اصول سیاست برای حمایت از توسعه پارا ورزشکاران ایجاد شد و با ۳۲ ذینفع کلیدی از زمینه ورزش پارالمپیک برزیل مصاحبه شد. داده ها نشان داد که ارائه مربیگری و آموزش به عنوان یک عامل سیاست گذاری و مربیان دارای دانش ویژه معلولیت به عنوان ذینفع، بیشترین تأثیر را در تمام مراحل حرفه ای پارا ورزشکاران دارند. سیستم طبقه بندی به عنوان یک عامل اختصاصی پاراسپرت ظاهر شد که می تواند توسعه مشاغل پارا ورزشکاران را تسهیل یا مهار کند و بر اجرای سیاست ها تأثیر بگذارد. نویسندگان پیشنهاد می کنند که درک مفهوم معلولیت زمانی ضروری است که ذینفعان باید به طور استراتژیک فکر کنند و اصول مدیریت را از زمینه های ورزشی توانا تطبیق دهند. بنابراین، قرار دادن ناتوانی در تصمیم گیری خط مشی می تواند تفکر، عمل و رفتار سیاست گذاران، مربیان و مدیران ورزشی را بهبود بخشد و منجر به ارائه کارآمدتر حرفه ای پارا ورزشکاران موفق شود. بنابراین، یافته های این بخش با نتایج تحقیق پاتاتاس و دیگران (۲۰۲۰) همسو است.

حمایت مالی به عنوان عاملی موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول در این پژوهش یافت شد. حمایت دستگاه های اجرایی از ورزش جانبازان و توان یابان، تدوین راهبردهای تخصصی بازاریابی ورزش معلولان، مشارکت نهادهای مرتبط و مسئول توسعه ورزش معلولان و سرمایه گذاری بخش

خصوصی از مهمترین کدهای مرتبط با بخش حمایت مالی از دیدگاه شرکت کنندگان هستند که می-تواند منجر به توسعه مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک شود. حمایت مالی برای پارا ورزشکاران نخبه ضروری است تا بر روی آنها تمرکز کنند و خود را منحصرأ به حرفه ورزشی خود اختصاص دهند. در مرحله نخبگان، که طولانی‌ترین مرحله مسیر پارا ورزشکار است، «حمایت مالی نه تنها برای سرمایه‌گذاری در ساختار تیم، پرسنل واجد شرایط، شرکت در مسابقات، امکانات آموزشی و تجهیزات، بلکه برای سرمایه‌گذاری در دوره‌ها نیز مهم است و آموزش مربیان برای بهبود روش های آموزشی و برای کلاس بندی کردن برای اطمینان از کلاس بندی ملی ضروری است. در این راستا، پاتاتاس و دیگران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان مدیریت ورزش معلولین: بررسی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه‌ای ورزشکاران پارالمپیک انجام دادند. بر اساس تئوری های معلولیت و ادبیات مربوط به سیاست ورزش نخبگان، یک پروتکل مصاحبه در مورد ابعاد و اصول سیاست برای حمایت از توسعه پارا ورزشکاران ایجاد شد و با ۳۲ ذینفع کلیدی از زمینه ورزش پارالمپیک برزیل مصاحبه شد. داده‌ها نشان داد که ارائه مربیگری و آموزش به‌عنوان یک عامل سیاست‌گذاری و مربیان دارای دانش ویژه معلولیت به‌عنوان ذینفع، بیشترین تأثیر را در تمام مراحل حرفه‌ای پارا ورزشکاران دارند. سیستم طبقه‌بندی به‌عنوان یک عامل اختصاصی پاراسپرت ظاهر شد که می‌تواند توسعه مشاغل پارا ورزشکاران را تسهیل یا مهار کند و بر اجرای سیاست‌ها تأثیر بگذارد. نویسندگان پیشنهاد می‌کنند که درک مفهوم معلولیت زمانی ضروری است که ذینفعان باید به طور استراتژیک فکر کنند و اصول مدیریت را از زمینه‌های ورزشی توانا تطبیق دهند. بنابراین، قرار دادن ناتوانی در تصمیم‌گیری خط‌مشی می‌تواند تفکر، عمل و رفتار سیاست‌گذاران، مربیان و مدیران ورزشی را بهبود بخشد و منجر به ارائه کارآمدتر حرفه ای پارا ورزشکاران موفق شود. بنابراین، یافته‌های این بخش با نتایج تحقیق پاتاتاس و دیگران (۲۰۲۰) همسو است.

حمایت ورزشی نیز عاملی موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول بدست آمد. بهبود رفاه و عدالت اجتماعی، ایجاد پذیرش اجتماعی در جامعه، حمایت ها و تشویق خانواده ها، رسانه به عنوان یک عامل حمایتی، اهداء هدایا و جوایز، استاندارد سازی اماکن، بهبود تجهیزات و امکانات ورزش معلولان، سیاست های حمایتی از ورزشکاران پارالمپیک، بهبود منابع درآمدی ورزشکاران پارالمپیک، پایش سلامت مستمر ورزشکاران، برنامه و تمرینات ورزشی متناسب با ورزش معلولان. حمایت ورزشی از ورزشکاران توسط خانواده ها و سازمان های ذیربط می تواند نقش مهمی در مسیر توسعه حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک ایفا کند به عبارتی دیگر ارائه تسهیلات ویژه برای ورزش

پارالمپیک چه از لحاظ سخت افزاری در حوزه تجهیزات ورزشی و تجهیزات تمرینی و چه از لحاظ فراهم آوردن تیم فنی متخصص برای ورزشکاران می تواند منجر به بهبود مسیر حرفه ای ورزشکاران شود. در این راستا، پاتاس و دیگران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان مدیریت ورزش معلولین: بررسی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک انجام دادند. بر اساس تئوری های معلولیت و ادبیات مربوط به سیاست ورزش نخبگان، یک پروتکل مصاحبه در مورد ابعاد و اصول سیاست برای حمایت از توسعه پارا ورزشکاران ایجاد شد و با ۳۲ ذینفع کلیدی از زمینه ورزش پارالمپیک برزیل مصاحبه شد. داده ها نشان داد که ارائه مربیگری و آموزش به عنوان یک عامل سیاست گذاری و مربیان دارای دانش ویژه معلولیت به عنوان ذینفع، بیشترین تأثیر را در تمام مراحل حرفه ای پارا ورزشکاران دارند. سیستم طبقه بندی به عنوان یک عامل اختصاصی پاراسپرت ظاهر شد که می تواند توسعه مشاغل پارا ورزشکاران را تسهیل یا مهار کند و بر اجرای سیاست ها تأثیر بگذارد. نویسندگان پیشنهاد می کنند که درک مفهوم معلولیت زمانی ضروری است که ذینفعان باید به طور استراتژیک فکر کنند و اصول مدیریت را از زمینه های ورزشی توانا تطبیق دهند. بنابراین، قرار دادن ناتوانی در تصمیم گیری خط مشی می تواند تفکر، عمل و رفتار سیاست گذاران، مربیان و مدیران ورزشی را بهبود بخشد و منجر به ارائه کارآمدتر حرفه ای پارا ورزشکاران موفق شود. بنابراین، یافته های این بخش با نتایج تحقیق پاتاس و دیگران (۲۰۲۰) همسو است.

دیدگاه راهبردی در ورزش پارالمپیک بر مسیر حرفه ای ورزشکاران معلول تأثیر مثبت معنادار دارد. کسب موفقیت های ورزشی در عرصه های ملی و بین المللی، برگزاری رویدادهای ورزشی بین المللی، ارتقای حوزه سلامت و ورزش حرفه ای معلولان در سطح بین الملل، چشم انداز بلند مدت، تعریف نظام جامع ارزشیابی و کنترل، شناسایی روش ها و فرآیندهای توسعه ورزش، بازسازی ساختار ورزش پارالمپیک و بروز رسانی قوانین و مقررات، علم ورزش و ... از عواملی هستند که می تواند در تسهیل توسعه مسیر حرفه ای ورزش پارالمپیک بسیار موثر باشند. در واقع این بدان مفهوم است که وقتی متولیان ورزش پارالمپیک یعنی وزارت ورزش و کمیته پارالمپیک بتوانند با نهادهای سازی رویکردهای راهبردی و بلند مدت در ورزش المپیک، مسیر حضور و موفقیت افراد را در ورزش پارالمپیک تسهیل سازند، مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیکی توسعه پیدا می کند. در این راستا، پاتاس و دیگران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان مدیریت ورزش معلولین: بررسی عوامل سیاست ورزشی و ذینفعان موثر بر مسیر حرفه ای ورزشکاران پارالمپیک انجام دادند. بر اساس تئوری های معلولیت و ادبیات مربوط به سیاست ورزش نخبگان، یک پروتکل مصاحبه در مورد ابعاد و اصول

سیاست برای حمایت از توسعه پارا ورزشکاران ایجاد شد و با ۳۲ ذینفع کلیدی از زمینه ورزش پارالمپیک برزیل مصاحبه شد. داده‌ها نشان داد که ارائه مربیگری و آموزش به عنوان یک عامل سیاست‌گذاری و مربیان دارای دانش ویژه معلولیت به عنوان ذینفع، بیشترین تأثیر را در تمام مراحل حرفه‌ای پارا ورزشکاران دارند. سیستم طبقه‌بندی به عنوان یک عامل اختصاصی پاراسپرت ظاهر شد که می‌تواند توسعه مشاغل پارا ورزشکاران را تسهیل یا مهار کند و بر اجرای سیاست‌ها تأثیر بگذارد. نویسندگان پیشنهاد می‌کنند که درک مفهوم معلولیت زمانی ضروری است که ذینفعان باید به طور استراتژیک فکر کنند و اصول مدیریت را از زمینه‌های ورزشی توانا تطبیق دهند. بنابراین، قرار دادن ناتوانی در تصمیم‌گیری خط‌مشی می‌تواند تفکر، عمل و رفتار سیاست‌گذاران، مربیان و مدیران ورزشی را بهبود بخشد و منجر به ارائه کارآمدتر حرفه‌ای پارا ورزشکاران موفق شود. بنابراین، یافته‌های این بخش با نتایج تحقیق پاتاتاس و دیگران (۲۰۲۰) همسو است. با توجه به یافته تحقیق پیشنهاد می‌شود الگوهای بومی متناسب با نوع معلولیت و کلاس بندی هر رشته ورزشی از طریق کمیته ملی پارالمپیک به انجمن‌های مربوطه ابلاغ شود. همچنین به منظور توسعه ورزش پارالمپیک در سطح کشور از طریق توسعه ارتباطات فراسازمانی و نیز ارائه برخی مشوق‌ها جذب حامیان مالی را تسهیل سازند. همچنین به محققین آتی پیشنهاد می‌شود برنامه راهبردی مسیر ورزش حرفه‌ای ورزش پارالمپیک تدوین شود و موانع توسعه مسیر حرفه‌ای در ورزش ایران بررسی و اولویت بندی شود.

- Andersen, Svein S. (ed.). (۲۰۱۵). *Managing elite sport systems: research and practice*. Routledge.
- Balyi, Istvan; Way, Richard; & Higgs, Colin. (۲۰۱۳). *Long-Term Athlete Development*. Human Kinetics.
- Bosscher, Veerle De; Shibil, Simon; Westerbeek, Hans; & Bottenburg, Maarten van. (۲۰۱۵). *Successful Elite Sport Policies: An international comparison of the SportsPolicy factors Leading to International Sporting Success (SPLISS ۲.۰) in ۱۵ nations*. Meyer & Meyer Verlag.
- De Bosscher, Veerle; Shibli, Simon; Westerbeek, Hans; & van Bottenburg, Maarten. (۲۰۱۶). **Convergence and Divergence of Elite Sport Policies: Is There a One-Size-Fits-All Model to Develop International Sporting Success?** *Journal of Global Sport Management*, ۱(۳-۴), ۷۰-۸۹. <https://doi.org/10.1080/2470467.2016.1237203>
- Dowling, Mathew; Brown, Phil; Legg, David; & Beacom, Aaron. (۲۰۱۸). **Living with imperfect comparisons: The challenges and limitations of comparative paralympic sport policy research.** *Sport Management Review*, ۲۱(۲), ۱۰۱-۱۱۳. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2017.05.002>
- Lemez, Srdjan; Wattie, Nick; Dehghansai, Nima; & Baker, Joseph. (۲۰۲۰). **Developmental pathways of Para athletes: Examining the sporting backgrounds of elite Canadian wheelchair basketball players.** *Current Issues in Sport Science (CISS)*. https://doi.org/10.10203/CISS_2020.002
- Patatas, Jacqueline Martins; Bosscher, Veerle De; & Legg, David. (۲۰۱۸). **Understanding parasport: an analysis of the differences between able-bodied and parasport from a sport policy perspective.** *International Journal of Sport Policy and Politics*, ۱۰(۲), ۲۳۵-۲۵۴. <https://doi.org/10.1080/19467940.2017.1309649>
- Patatas, Jacqueline Martins; De Bosscher, Veerle; Derom, Inge; & De Rycke, Jens. (۲۰۲۰). **Managing parasport: An investigation of sport policy factors and stakeholders influencing para-athletes' career pathways.** *Sport Management Review*, ۲۳(۵), ۹۳۷-۹۵۱. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.12.004>
- Patatas, Jacqueline Martins; De Bosscher, Veerle; Derom, Inge; & Winckler, Ciro. (۲۰۲۲). **Stakeholders' perceptions of athletic career pathways in Paralympic sport: from participation to excellence.** *Sport in Society*, ۲۹(۲), ۲۹۹-۳۲۰. <https://doi.org/10.1080/174330437.2020.1789104>
- Shapiro, Deborah R.; & Pitts, Brenda G. (۲۰۱۴). **What Little Do We Know: Content Analysis of Disability Sport in Sport Management Literature.** *Journal of Sport Management*, ۲۸(۶), ۶۵۷-۶۷۱.

<https://doi.org/10.1123/JSM.2013-0258>

- Sotiriadou, Kalliopi; Shilbury, David; & Quick, Shayne. (2008). **The Attraction, Retention/Transition, and Nurturing Process of Sport Development: Some Australian Evidence.** *Journal of Sport Management*, 22(3), 247-272. <https://doi.org/10.1123/jsm.22.3.247>
- Sotiriadou, Popi; & De Bosscher, Veerle (eds.). (2017). **Creating high performing non- profit sport organisations. In Understanding sport management: international perspectives.** Routledge, Taylor & Francis Group.
- Storli, Lise; Aune, Morten Andreas; & Lorås, Håvard. (2022). **Aspects of Developmental Pathways toward World-Class Parasport.** *Sports*, 10(8), 123. <https://doi.org/10.3390/sports10080123>
- Tweedy, S. M.; & Vanlandewijck, Y. C. (2011). **International Paralympic Committee position stand—background and scientific principles of classification in Paralympic sport.** *British Journal of Sports Medicine*, 45(4), 259-269. <https://doi.org/10.1136/bjsm.2009.065060>
- Weissensteiner, Juanita R. (ed.). (2017). **Working towards a viable ‘paradigm’ for better understanding and supporting the athlete pathway.** In *Routledge handbook of talent identification and development in sport.* Routledge.

Designing a model of sports policy and stakeholders influencing the professional path of disabled athletes

Abstract

In this study, a qualitative paradigm of sports policy factors and stakeholders affecting the professional path of disabled athletes was designed as a model. The present study was a qualitative study that used thematic analysis approach. The statistical population of this study consisted of the President of the National Paralympic Committee, the Vice President, Secretary and members of the Executive Board of the National Paralympic Committee and the President of the Federation of Veterans and Disabled Sports, the Vice President and Secretary of the Federation and elites and experts in the field of Paralympic sports, who numbered ۲۳ people. The sampling method was snowball and continued until theoretical saturation (up to ۲۳ interviews). The factors of sports policy and stakeholders affecting the professional path of disabled athletes consisted of ۴ categories (talent search, sports support, financial support, strategic perspective in Paralympic sports), ۸ secondary concepts and ۱۲۷ primary concepts. In the quantitative part, structural equation modeling was also used to indicate the suitability of the model.

Keywords: Sports policy, professional path, disabled athletes